

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 14333 /2023

(γενικός αριθμός έκθεσης κατάθεσης ανακοπής 13411/2022)

(ειδικός αριθμός έκθεσης κατάθεσης ανακοπής 11201/2022)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Κωνσταντίνο Βελιάνη, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Ιωάννα Κουτσογεωργοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Ιουνίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ:

Θεσσαλονίκης, του οποίου ο πληρεξούσιος δικηγόρος Αθανάσιος Παπαναστασίου (Α.Μ. Δ.Σ. Θεσσαλονίκης: 9198) κατέθεσε την 12^η-1-2023 προτάσεις. Κατά τη συζήτηση ο ανακόπτων δεν παραστάθηκε.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) (Α.Φ.Μ.: 997073525), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή της, ο οποίος κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, και στη συγκεκριμένη περίπτωση και από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, του οποίου η Δικαστική Πληρεξουσία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Ζωή Τσιούρδα κατέθεσε την 13^η-1-2023 προτάσεις. Κατά τη συζήτηση το καθ' ου δεν παραστάθηκε.

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η από 4-7-2022 ανακοπή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με γενικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ειδικό αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου προσδιορίστηκε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 237 ΚΠολΔ ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού για τη σημερινή δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Το άρθρο 73 ΚΕΔΕ (στην προκείμενη περίπτωση ως ΚΕΔΕ νοείται το ν.δ. 356/1974) παρέχει στον οφειλέτη, ως άμυνα, δυο είδη ανακοπών: Την ανακοπή της πρώτης παραγράφου, που ασκείται πριν από την έναρξη της διοικητικής εκτέλεσης και με την οποία ο ανακόπτων μπορεί να αμφισβητήσει το νομικά και ουσιαστικά βάσιμο της απαίτησης, για την οποία επισπεύδεται διοικητική εκτέλεση, και την ανακοπή της δεύτερης παραγράφου, που ασκείται μετά την έναρξη της διοικητικής εκτέλεσης, δηλαδή μετά την κατάσχεση ή τη σύλληψη του οφειλέτη, για τους περιοριστικά αναφερόμενους λόγους (numerus clausus) στην ίδια διάταξη (ΑΠ 991/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 139/2018 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΛαρ 198/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜονΕφΠειρ 317/2021 ΤΝΠ ΔΣΑ). Η διάταξη οριοθετεί την προθεσμία για την άσκηση και των δύο ανακοπών έτσι ώστε με την έναρξη της διοικητικής εκτέλεσης λήγει η προθεσμία της ανακοπής του άρθρου 73 § 1 και αρχίζει η προθεσμία της δεύτερης ανακοπής του άρθρου 73 § 2, που είναι ομοίως απρόθεσμη, καθώς δεν τάσσεται από το νόμο προθεσμία για την άσκησή της ενόσω διαρκεί η εκτέλεση (με εξαίρεση τις περιπτώσεις που η προθεσμία οριοθετείται σε συνδυασμό με το άρθρο 75 § 2 ΚΕΔΕ και λήγει με την πάροδο δέκα ημερών από την επόμενη ημέρα του πλειστηριασμού και της κατακύρωσης για τον οφειλέτη και τους ενυπόθηκους δανειστές). Από την άλλη, η διάταξη του άρθρου 220 ΚΔΔ (ν. 2717/1999) με την οποία ορίζεται ενιαία προθεσμία 30 ημερών (με διαφορετικές κατά περίπτωση αφετηρίες) για την άσκηση ανακοπής κατά πράξης, που εκδίδεται στα πλαίσια διοικητικής εκτέλεσης, εφαρμόζεται αποκλειστικά κατά την εκδίκαση των σχετικών διοικητικών διαφορών από τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια (άρθρο 1 § 1 ΚΔΔ), στις κατασχέσεις στα χέρια τρίτου, εφόσον η υποχρέωση του τρίτου είναι δημόσιου δικαίου. Η νεότερη αυτή διάταξη δεν τροποποίησε σιωπηρά τα ισχύοντα για τις προθεσμίες στις ανάλογες διαφορές της διοικητικής εκτέλεσης, που ανήκουν στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (όταν η υποχρέωση του τρίτου είναι ιδιωτικού δικαίου), η δε θέσπιση διαφορετικών προθεσμιών στη δικονομία κάθε δικαιοδοσίας δεν

συνιστά άνιση δικονομική αντιμετώπιση των κατά περίπτωση διαδίκων υπό την έννοια της παραβίασης της αρχής της ισότητας του άρθρου 4 Σ, διότι η διαφορετική προθεσμία και η διαφορετική αφετηρίαση αυτής στις διαφορές κάθε δικαιοδοσίας δικαιολογείται από τη φύση της πολιτικής ή διοικητικής δίκης, που ανοίγεται με την άσκηση της αντίστοιχης ανακοπής και τις ειδικότερες ρυθμίσεις, που η δικονομία κάθε δικαιοδοσίας έχει προβλέψει ως καταλληλότερες γι' αυτήν (ΑΠ 139/2018 ο.π., ΕφΛαρ 198/2019 ο.π., ΜονΕφΠειρ 220/2020 ΤΝΠ ΔΣΑ).

Στην προκείμενη περίπτωση, ο ανακόπτων, με την υπό κρίση ανακοπή του, ζητεί να ακυρωθούν, για τους λόγους που ειδικότερα εκθέτει σε αυτή, οι υπ' αριθμ.

ατομικές ειδοποιήσεις της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, δια των οποίων κλήθηκε να καταβάλει στο καθ' ου η ανακοπή Ελληνικό Δημόσιο το συνολικό ποσό των είκοσι επτά χιλιάδων εκατόν εβδομήντα τεσσάρων ευρώ και πενήντα τεσσάρων λεπτών (27.174,54 €) και, τέλος, να καταδικασθεί το καθ' ου στα δικαστικά του έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ανακοπή, για την οποία το Δικαστήριο αυτό έχει δικαιοδοσία, διότι η υποκείμενη σχέση, από την οποία απορρέουν οι αξιώσεις του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου και αποτελεί το θεμέλιο της εκτέλεσης, είναι σχέση ιδιωτικού δικαίου (ΑΕΔ 14/2003 ΕΔΚΑ 2004.664, ΑΕΔ 5/2003 ΕΔΚΑ 2003.347), καθώς προέρχεται από σύμβαση δανείου, χωρίς η φύση της να μεταβάλλεται με την παρεμβολή της διοικητικής βεβαιωτικής διαδικασίας και την είσπραξη της απαίτησης από την ταμειακή του υπηρεσία (ΑΠ 482/2022 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 991/2019 ο.π., ΑΠ 741/2017 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ), ασκήθηκε α) νομότυπα, δεδομένου ότι έχει τηρηθεί η νόμιμη (άρθρο 85 § 1 ΚΕΔΕ) προδικασία με την επίδοση αντιγράφου αυτής αφενός στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης (βλ. την προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 5949Δ/6-7-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το ομώνυμο Πρωτοδικείο Χαράλαμπου Αγγελάκη), αφετέρου, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 36 § 1 εδ. δ ν. 4389/2016, προς τον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (βλ. την προσκομιζόμενη υπ' αριθμ.

5321Γ' /6-7-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το ομώνυμο Πρωτοδικείο Σωκράτη Παπουλίδη), που από 1-1-2017 εκπροσωπεί το Δημόσιο στις δίκες που αναφέρονται στο άρθρο 36 § 1 ν. 4389/2016 και στις οποίες εντάσσονται ρητά οι ανακοπές του άρθρου 73 ΚΕΔΕ (ΣΤΕ 1215/2017 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ, ΔιοικΕφΑθ 4804/2017 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΔιοικΠρωτΠειρ 146/2017 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ), και β) εμπρόθεσμα, καθώς για την άσκησή της δεν προβλέπεται οποιαδήποτε προθεσμία και μπορεί να ασκηθεί όσο διαρκεί η εκτέλεση, εφόσον δεν έχει ενεργοποιηθεί η δεκαήμερη προθεσμία κατά το άρθρο 75 § 2 ΚΕΔΕ, δεδομένου και ότι, όπως αναφέρθηκε παραπάνω στη νομική σκέψη, στην παρούσα δίκη ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η προθεσμία του άρθρου 220 § 1 περ. α' ΚΔΔ. Επίσης, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 73 § 1 ΚΕΔΕ, 14 § 2, 22 και 584 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία, ενώ παραδεκτά στρέφεται κατά των προαναφερόμενων ατομικών ειδοποιήσεων, έστω και αν δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, καθώς συνιστούν προπαρασκευαστικές της εκτέλεσης πράξεις, κατά των οποίων ρητά ο νόμος επιτρέπει την εκ μέρους του οφειλέτη ανακοπή (ΑΠ 1519/2018 ΤΝΠ ΔΣΑ). Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 §§ 2 και 3 ΚΕΔΕ (ν.δ. 356/1974), όπως αυτές ισχύουν από 1 Ιανουαρίου 2014 μετά την τροποποίησή τους από το άρθρο 7 § 2 ν. 4224/2013 (άρθρο 7 § 11 ν. 4224/2013), «2. Για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων απαιτείται νόμιμος τίτλος. Με την εξαίρεση των φόρων και των λοιπών δημοσίων εσόδων που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013), για τα οποία εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του ως άνω Κώδικα, νόμιμο τίτλο αποτελούν: α) Τα έγγραφα, στα οποία οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τον οφειλέτη, το είδος, το ποσό και την αιτία της οφειλής. β) Τα δημόσια ή ιδιωτικά

έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύεται η οφειλή. γ) Τα δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, από τα οποία πιθανολογείται η οφειλή, ως προς την ύπαρξη και το ποσό αυτής, κατά την έννοια του άρθρου 347 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. 3. Η είσπραξη στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου πραγματοποιείται από τη Φορολογική Διοίκηση μετά την καταχώριση των στοιχείων του νόμιμου τίτλου στα βιβλία εισπρακτέων εσόδων, είτε κατόπιν αποστολής στη Φορολογική Διοίκηση χρηματικού καταλόγου από την αρχή που απέκτησε το νόμιμο τίτλο είτε με βάση μόνο το νόμιμο τίτλο, εφόσον αυτός έχει περιέλθει με οποιονδήποτε τρόπο στη Φορολογική Διοίκηση. Ο χρηματικός κατάλογος περιέχει τα προσδιοριστικά στοιχεία της οφειλής, του υπόχρεου και των τυχόν συνυπόχρεων ευθυνόμενων τρίτων. Τυχόν παράλειψη αναφοράς των ευθυνόμενων συνυπόχρεων δεν θίγει το κύρος του νομίμου τίτλου ούτε τη νομιμότητα της εισπρακτικής διαδικασίας ή της διαδικασίας της εκτέλεσης. Η, για οποιονδήποτε λόγο, μερική ή ολική αναστολή του νόμιμου τίτλου δεν κωλύει την καταχώριση του συνόλου της οφειλής στα βιβλία εισπρακτέων εσόδων της Φορολογικής Διοίκησης». Με τις διατάξεις αυτές αποτυπώνεται η διαδικασία της «ταμειακής» ή «εν στενή έννοια» βεβαίωσης. Πιο συγκεκριμένα, ορίζεται ότι η είσπραξη των νόμιμων τίτλων των περιπτώσεων της παραγράφου 2 ενεργείται με την καταχώριση των στοιχείων του νόμιμου τίτλου στα εισπρακτέα βιβλία της Φορολογικής Διοίκησης, ήτοι με την «ταμειακή βεβαίωση», η οποία αποτελεί όρο της νομιμότητας της εισπρακτικής διαδικασίας (Αιτιολογική Έκθεση ν. 4224/2013 σελ. 9). Επομένως, από το νόμιμο τίτλο είσπραξης, που κατά την, πριν την παραπάνω τροποποίηση, διάταξη του άρθρου 2 § 2 ΚΕΔΕ προσδιοριζόταν με τον όρο «βεβαίωση» (βεβαίωση υπό ευρεία έννοια) – ήδη δε ο όρος αυτός αντικαταστάθηκε από τον όρο «έγγραφα» – διακρίνεται η ταμειακή βεβαίωση (βεβαίωση υπό στενή έννοια). Σε αντίθεση δε με όσα ισχύουν στους εκτελεστούς τίτλους του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/ 2013) και σε οποιοδήποτε τίτλο κατ' εφαρμογή της τελωνειακής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των πράξεων επιβολής πολλαπλών τελών, όπου η προβλεπόμενη πράξη καταχώρισης του τίτλου της

φορολογικής οφειλής στα βιβλία της Φορολογικής Διοίκησης δεν ταυτίζεται, κατά τη νομική της φύση, με την ταμειακή (εν στενή εννοία) βεβαίωση της οφειλής προς το Δημόσιο, αλλά αποτελούσα εσωτερική απλώς διοικητική διαδικασία (βλ. και άρθρο 2 § 4 ΚΕΔΕ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 7 § 3 ν. 4224/2013), μη παράγουσα για το διοικούμενο έννομες συνέπειες, δεν φέρει εκτελεστό χαρακτήρα (ΣτΕ 215/2016 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ, ΔιοικΜονΠρωτΛαρ 1735/2017 ΔΔικ 2018.492), στις περιπτώσεις των νόμιμων τίτλων του άρθρου 2 § 2 ΚΕΔΕ η ταμειακή βεβαίωση ή βεβαίωση υπό στενή έννοια είναι αναγκαία για να μπορεί να επιδιωχθεί η είσπραξη της απαίτησης του Δημοσίου, δηλαδή συνιστά τίτλο εκτέλεσης. Με βάση λοιπόν τα παραπάνω, ο νόμιμος τίτλος δεν συμπίπτει με την ταμειακή βεβαίωση, πλην μεταξύ τους υφίσταται στενή αιτιακή σχέση, ώστε σε περίπτωση που η ταμειακή βεβαίωση δεν στηρίζεται σε νόμιμο τίτλο, όπως σε τίτλο στον οποίο δεν προσδιορίζεται επαρκώς το χρέος, να είναι αυτή ακυρωτέα, καθώς στο νόμιμο τίτλο πρέπει να αναφέρεται η ακριβής αιτία της οφειλής, ώστε, σε περίπτωση αμφισβήτησης, να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Τούτο δε, διότι με βάση το «νόμιμο τίτλο» είναι δυνατόν να επιστευσθεί αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς να έχει προηγηθεί διαγνωστική δίκη και έκδοση δικαστικής απόφασης, που θα καθιστούσε σαφείς την αιτία ή τις επιμέρους αιτίες του (φερόμενου ως) οφειλόμενου συνολικού χρέους. Η ανάγκη αυτή καθίσταται εντονότερη, όταν ο ουσιαστικός καθορισμός του χρέους δεν έγινε από το Ελληνικό Δημόσιο, η δράση του οποίου διέπεται από την αρχή και το τεκμήριο της νομιμότητας, αλλά από τρίτο πρόσωπο, όπως είναι ο αρχικός δανειστής, προς τον οποίο το Δημόσιο είχε παράσχει εγγύηση και στη θέση του οποίου αυτό υποκαταστάθηκε, λόγω μη εξόφλησης του δανείου από τον οφειλέτη, αναλόγως δε και στην περίπτωση που το Δημόσιο ενεργεί ως εκδοχέας απαιτήσεων. Και ναί μεν στον ΚΕΔΕ δεν προβλέπεται κοινοποίηση της ταμειακής βεβαίωσης στον οφειλέτη, ούτε επιβάλλεται να συνοδεύεται αυτή από τα έγγραφα που συγκροτούν το νόμιμο τίτλο, πλην όμως λόγω της στενής αιτιακής της σχέσης με το νόμιμο τίτλο, αν ούτε η ταμειακή βεβαίωση της οφειλής ούτε η ατομική ειδοποίηση, που

εκδίδει κατά το άρθρο 4 § 1 ΚΕΔΕ η αρμόδια φορολογική αρχή και κοινοποιείται επίσης στον οφειλέτη, δεν περιέχει τα καθοριζόμενα στην πιο πάνω διάταξη στοιχεία, προκειμένου ο οφειλέτης να λάβει επαρκή και ασφαλή γνώση για το είδος του χρέους, το ύψος του, τη χρονολογία βεβαίωσης και γενικά να κατατοπίζεται επαρκώς για την οφειλή του, τότε η έλλειψη αυτή μπορεί να οδηγήσει, κατόπιν άσκησης ανακοπής κατά το άρθρο 73 § 1 ΚΕΔΕ, στην ακύρωση αυτών, αλλά μόνο με τη συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων των άρθρων 75 και 75Α ΚΕΔΕ σχετικά με το στοιχείο της βλάβης του οφειλέτη, δηλαδή αν και εφόσον η έλλειψη αυτή επέφερε στον οφειλέτη αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων του, η οποία δύναται να επανορθωθεί μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας της προσβαλλόμενης πράξης, ιδίως ενόψει της ύπαρξης περισσοτέρων χρεών με διαφορετικές το καθένα συνέπειες για τον οφειλέτη. Ωστόσο, βλάβη με την παραπάνω έννοια δεν υφίσταται ο οφειλέτης τόσο στην περίπτωση που η επίδοση της ταμειακής βεβαίωσης και της ατομικής ειδοποίησης συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα (δημόσια ή ιδιωτικά), που προσδιορίζουν επαρκώς την οφειλή, όσο και στην περίπτωση που γνωστοποιούνται αυτά στον οφειλέτη με οποιονδήποτε τρόπο, με ή χωρίς αίτησή του, αλλά πάντως πριν από τη λήξη της προθεσμίας ανακοπής κατά της εκτέλεσης, έτσι ώστε να είναι σε θέση να προβάλει αυτός με δικονομικά παραδεκτό τρόπο τους ισχυρισμούς του κατά της οφειλής, και για το λόγο αυτό δεν αρκεί να προσκομίσει το Δημόσιο τα έγγραφα του νόμιμου τίτλου προς απόδειξη της απαίτησής του κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο (ολΑΠ 5/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 122/2023 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 74/2023 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 609/2021 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 190/2020 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 189/2020 ΤΝΠ ΔΣΑ).

Στην προκείμενη περίπτωση, ο ανακόπτων με τον πρώτο λόγο της ανακοπής διατείνεται πως οι επίδικες ατομικές ειδοποιήσεις τυγχάνουν αόριστες, καθώς δεν περιέχουν τα απαιτούμενα κατά νόμο στοιχεία, ώστε να προσδιορίζεται με ακρίβεια το ύψος και η αιτία της οφειλής του, με αποτέλεσμα να υφίσταται βλάβη, που δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά,

παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητά τους (ως προς το στοιχείο επίκλησης της βλάβης βλ. ιδίως σελ. 29 του δικογράφου της ανακοπής, όπου η περικοπή «επειδή έχω έννομο συμφέρον ... ακυρωθούν άλλως να εξαφανισθούν», παρότι από τον ανακόπτοντα συνδέεται με το έννομο συμφέρον, αφορά, κατά την κρίση του Δικαστηρίου αυτού, και τη βλάβη που υπέστη). Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις προαναφερόμενες στη νομική σκέψη διατάξεις, και πρέπει, επομένως, να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα, που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και τα οποία εκτιμώνται από το Δικαστήριο είτε για άμεση απόδειξη είτε για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 § 1 ΚΕΔΕ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 § 5 ν. 4224/2013, η Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης απέστειλε στον ανακόπτοντα: α) την υπ' αριθμ. πρωτ.

2022 ατομική ειδοποίηση, στην οποία αναφέρονταν τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του ανακόπτοντος, ως είδος της οφειλής η ένδειξη «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ», το ποσό της οφειλής, ήτοι το ποσό των 6.018,85 ευρώ, αναλυόμενο σε τρεις επιμέρους οφειλές 1.963,42 ευρώ (γραμμή 1 του οικείου χρηματικού καταλόγου), 1.935,16 ευρώ (γραμμή 2 του οικείου χρηματικού καταλόγου) και 2.120,27 ευρώ (γραμμή 3 του οικείου χρηματικού καταλόγου), χωρίς περαιτέρω αναφορά σε τόκους και προσαυξήσεις, ο αριθμός και η ημερομηνία της ταμειακής βεβαίωσης (98057/1-6-2022), της καταχώρισης δηλαδή του χρέους ως δημοσίου εσόδου, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής της οφειλής, ήτοι εφάπαξ μέχρι 29-7-2022, και η μνεία ότι σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της νόμιμης προθεσμίας επιβαρύνεται με προσαύξηση 0,73 % για κάθε μήνα καθυστέρησης, β) την υπ' αριθμ. πρωτ. 3530/7-6-2022 ατομική ειδοποίηση, στην οποία αναφέρονταν τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του ανακόπτοντος, ως είδος της οφειλής η ένδειξη «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ», το ποσό της οφειλής, ήτοι το ποσό των 6.120,27 ευρώ, αναλυόμενο σε τρεις επιμέρους οφειλές 2.056,34 ευρώ (γραμμή 4 του οικείου χρηματικού καταλόγου), 2.070,64 ευρώ

(γραμμή 5 του οικείου χρηματικού καταλόγου) και 1.993,29 ευρώ (γραμμή 6 του οικείου χρηματικού καταλόγου), χωρίς περαιτέρω αναφορά σε τόκους και προσαυξήσεις, ο αριθμός και η ημερομηνία της ταμειακής βεβαίωσης της καταχώρισης δηλαδή του χρέους ως δημοσίου εσόδου, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής της οφειλής, ήτοι εφάπαξ μέχρι 29-7-2022, και η μνεία ότι σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της νόμιμης προθεσμίας επιβαρύνεται με προσαύξηση 0,73 % για κάθε μήνα καθυστέρησης, γ) την υπ' αριθμ. πρωτ. : ατομική ειδοποίηση, στην οποία αναφέρονταν τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του ανακόπτοντος, ως είδος της οφειλής η ένδειξη «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ», το ποσό της οφειλής, ήτοι το ποσό των 6.289,14 ευρώ, αναλυόμενο σε τρεις επιμέρους οφειλές 2.023,82 ευρώ (γραμμή 7 του οικείου χρηματικού καταλόγου), 2.124,97 ευρώ (γραμμή 8 του οικείου χρηματικού καταλόγου) και 2.140,35 ευρώ (γραμμή 9 του οικείου χρηματικού καταλόγου), χωρίς περαιτέρω αναφορά σε τόκους και προσαυξήσεις, ο αριθμός και η ημερομηνία της ταμειακής βεβαίωσης (98057/1-6-2022), της καταχώρισης δηλαδή του χρέους ως δημοσίου εσόδου, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής της οφειλής, ήτοι εφάπαξ μέχρι 29-7-2022, και η μνεία ότι σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της νόμιμης προθεσμίας επιβαρύνεται με προσαύξηση 0,73 % για κάθε μήνα καθυστέρησης, δ) την υπ' αριθμ. πρωτ. : ατομική ειδοποίηση, στην οποία αναφέρονταν τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του ανακόπτοντος, ως είδος της οφειλής η ένδειξη «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ», το ποσό της οφειλής, ήτοι το ποσό των 6.543,45 ευρώ, αναλυόμενο σε τρεις επιμέρους οφειλές 2.165,06 ευρώ (γραμμή 10 του οικείου χρηματικού καταλόγου), 2.175,91 ευρώ (γραμμή 11 του οικείου χρηματικού καταλόγου) και 2.202,48 ευρώ (γραμμή 12 του οικείου χρηματικού καταλόγου), χωρίς περαιτέρω αναφορά σε τόκους και προσαυξήσεις, ο αριθμός και η ημερομηνία της ταμειακής βεβαίωσης (98057/1-6-2022), της καταχώρισης δηλαδή του χρέους ως δημοσίου εσόδου, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής της οφειλής, ήτοι εφάπαξ μέχρι 29-7-2022, και η μνεία ότι σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της νόμιμης προθεσμίας

επιβαρύνεται με προσαύξηση 0,73 % για κάθε μήνα καθυστέρησης, και ε) την υπ' αριθμ. πρωτ. _____ ατομική ειδοποίηση, στην οποία αναφέρονταν τα στοιχεία και ο αριθμός φορολογικού μητρώου του ανακόπτοντος, ως είδος της οφειλής η ένδειξη «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ», το ποσό της οφειλής, ήτοι το ποσό των 2.202,83 ευρώ (γραμμή 13 του οικείου χρηματικού καταλόγου), χωρίς περαιτέρω αναφορά σε τόκους και προσαυξήσεις, ο αριθμός και η ημερομηνία της ταμειακής βεβαίωσης (98057/1-6-2022), της καταχώρισης δηλαδή του χρέους ως δημοσίου εσόδου, ο χρόνος και ο τρόπος καταβολής της οφειλής, ήτοι εφάπαξ μέχρι 29-7-2022, και η μνεία ότι σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της νόμιμης προθεσμίας επιβαρύνεται με προσαύξηση 0,73 % για κάθε μήνα καθυστέρησης. Με αυτά, όμως, τα στοιχεία, οι προαναφερόμενες ατομικές ειδοποιήσεις δεν είχαν το αναγκαίο κατά νόμο περιεχόμενο, καθώς η ένδειξη «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ» ουδόλως προσδιορίζει, όπως θα έπρεπε κατ' άρθρο 4 § 1 ΚΕΔΕ, το είδος του χρέους. Πέραν αυτού, εκτός από τις ατομικές ειδοποιήσεις ουδέν άλλο στοιχείο κοινοποιήθηκε ή γνωστοποιήθηκε με οποιονδήποτε τρόπο στον ανακόπτοντα. Γίνεται, ειδικότερα, σε αυτές αναφορά στην υπ' αριθμ. 98057/1-6-2022 ταμειακή βεβαίωση, καθώς και στις γραμμές 1 – 13 του οικείου χρηματικού καταλόγου, ωστόσο τα έγγραφα αυτά, όπως και τα έγγραφα που κατ' άρθρο 2 § 2 περ. β' ΚΕΔΕ συγκροτούσαν το νόμιμο τίτλο, ούτε κοινοποιήθηκαν, ούτε γνωστοποιήθηκαν, είτε κατόπιν αίτησης του ανακόπτοντος είτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, σε αυτόν. Βέβαια, με τις προτάσεις του το Ελληνικό Δημόσιο προσκομίζει ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού το σύνολο των εγγράφων, ήτοι πέντε αναλυτικές καταστάσεις ανείσπρακτων οφειλών προς βεβαίωση της πιστώτριας τράπεζας, που συνιστούσαν το νόμιμο τίτλο για την είσπραξη των προαναφερόμενων αντιστοιχούντων στις γραμμές 3 – 12 οφειλών. Έτσι, όμως, αφενός δεν προσκομίζονται, ούτε και ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, τα αντίστοιχα έγγραφα για τις οφειλές των γραμμών 1, 2 και 13 του οικείου χρηματικού καταλόγου, αφετέρου τα έγγραφα αυτά έπρεπε, όπως αναφέρθηκε παραπάνω στη νομική σκέψη, να έχουν γνωστοποιηθεί στον ανακόπτοντα πριν από την

άσκηση της υπό κρίση ανακοπής. Ειδικότερα, αποδεικνύεται ότι στο πλαίσιο του ν. 2322/1995 περί «παροχής της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου για τη χορήγηση δανείων και πιστώσεων και άλλες διατάξεις» και αφού εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 2/31230/0025/6-6-2003 (ΦΕΚ Β' 772/17-6-2003) απόφαση του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 2/56365/0025/10-10-2003 όμοια απόφαση (ΦΕΚ Β' 1541/17-10-2003), περί παροχής εγγύησης του Δημοσίου για τη χορήγηση δανείων ύψους μέχρι του ποσού των 60.000,00 ευρώ, που θα χορηγούνταν για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, χορηγήθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ.

2004 σύμβασης στεγαστικού δανείου, που καταρτίστηκε στη Θεσσαλονίκη μεταξύ της «Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.» και του ανακόπτοντος, από την πρώτη στον δεύτερο έντοκο στεγαστικό δάνειο ύψους 60.000,00 ευρώ για την αγορά πρώτης κατοικίας αφενός με την εγγύηση, υπέρ του δανειολήπτη, του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου για το 100 % του ποσού αυτού (όρος 17 § 2 της σύμβασης), αφετέρου, μετά την έκδοση της από 9-12-2003 βεβαίωσης προς δανειοδότηση της Διευθύντριας του Τμήματος Κοινωνικής Ένταξης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με επιδότηση του επιτοκίου κατά ποσοστό 60 % επίσης από το Ελληνικό Δημόσιο (όρος 3 § 2 της σύμβασης). Η αποπληρωμή του δανείου συμφωνήθηκε να γίνει σε είκοσι δύο έτη με σαράντα συνεχείς εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, από τις οποίες η πρώτη θα καταβαλλόταν στις 10-4-2006 και η τελευταία στις 10-10-2025. Λόγω μη εμπρόθεσμης εκπλήρωσης των δανειακών υποχρεώσεων του ανακόπτοντος, η πιστώτρια τράπεζα επέλεξε, σύμφωνα με τον όρο 9 § 2 της σύμβασης, να αιτείται την κατάπτωση της εγγύησης του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου ως προς τα εκάστοτε ποσά των καθυστερούμενων δόσεων, όπως είχαν επιβαρυνθεί με τόκους υπερημερίας. Έτσι λ.χ. για την καθυστερούμενη δόση του εξαμήνου από 10-4-2018 μέχρι 10-10-2018 ποσού 1.861,02 ευρώ, που επιβαρύνθηκε τόσο με τόκους του αντίστοιχου χρονικού διαστήματος με επιτόκιο 3,45 % συνολικού ποσού 228,75 ευρώ,

όσο και με τόκους υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από 10-10-2018 μέχρι 10-1-2019 με επιτόκιο 5,79 % συνολικού ποσού 30,50 ευρώ, απεστάλη προς την αρμόδια υπηρεσία του καθ' ου η υπ' αριθμ.

αναλυτική κατάσταση συνολικού ύψους 2.120,27 ευρώ, η οποία απετέλεσε, κατά τη βεβαίωση της οφειλής, την προαναφερόμενη γραμμή 3 του οικείου χρηματικού καταλόγου της υπ' αριθμ. 98057/1-6-2022 ταμειακής βεβαίωσης ενσωματούμενη στην παραπάνω υπ' αριθμ. πρωτ. :

ατομική ειδοποίηση κοκ. Πλην όμως, όπως εκτέθηκε ήδη, τα έγγραφα αυτά, ήτοι οι πιο πάνω αναλυτικές καταστάσεις, όπως και οι μη προσκομιζόμενες αντίστοιχες για τις οφειλές των γραμμών 1, 2 και 13 καταστάσεις, ουδέποτε περιήλθαν πριν από την άσκηση της υπό κρίση ανακοπής, σε γνώση του ανακόπτοντος με οποιοδήποτε τρόπο. Ενόψει αυτών, ήταν αδύνατον ο ανακόπτων, όταν του επιδόθηκαν οι ανακοπτόμενες ατομικές ειδοποιήσεις, να δύναται να προσδιορίσει από μόνη την αναφορά «ΕΣΟΔΑ ΕΙΣ» την προέλευση της κάθε επιδικής οφειλής, ούτε περαιτέρω στις ατομικές ειδοποιήσεις γινόταν, όπως στις (μη κοινοποιηθείσες) αναλυτικές καταστάσεις, αναλυτικός προσδιορισμός των επιμέρους κονδυλίων του κεφαλαίου και των τόκων, δηλαδή αν πρόκειται για συμβατικούς ή νόμιμους ή τόκους υπερημερίας, το χρονικό διάστημα στο οποίο αυτοί αφορούσαν, καθώς επίσης και των λοιπών τυχόν πρόσθετων επιβαρύνσεων. Με βάση όλα αυτά, οι παραπάνω ελλείψεις επέφεραν στον ανακόπτοντα αδυναμία ουσιαστικής και δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων του, συνιστάμενη στην αδυναμία του να ελέγξει το ακριβές ύψος της οφειλής του κατά κεφάλαιο, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις και να την αποκρούσει, ήτοι επέφεραν σε αυτόν βλάβη, η οποία δύναται να επανορθωθεί μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας των προσβαλλόμενων πράξεων. Κατόπιν τούτων, αφού γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος ο ερευνώμενος πρώτος λόγος της ανακοπής, πρέπει η υπό κρίση ανακοπή να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθούν οι υπ' αριθμ.

ατομικές

ειδοποιήσεις της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης, ενώ, μετά

~ 13^η σελίδα της υπ' αριθμ. 14333 /2023 απόφασης
του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ~

ταύτα, παρέλκει η εξέταση των δεύτερου λόγου της ανακοπής, διότι με την ευδοκίμηση του συγκεκριμένου (πρώτου) λόγου της ανακοπής ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα, κατόπιν σχετικού αιτήματος του ανακόπτοντος, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του καθ' ου Ελληνικού Δημοσίου, λόγω της ήττας του (άρθρα 106, 176 εδ. α και 191 § 2 ΚΠολΔ), η αμοιβή όμως του πληρεξουσίου του δικηγόρου θα επιδικασθεί μειωμένη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 22 §§ 1 και 3 ν. 3693/1957, που ενεργεί υπέρ και κατά του Ελληνικού Δημοσίου (ΑΠ 669/2022 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 1257/2019 ΤΝΠ ΔΣΑ) και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρ. 52 § 18 ΕισΝΚΠολΔ, σε συνδυασμό και με τα άρθρα 5 § 12 ν. 1738/1987, 28 § 5 ν. 2579/1998 και 2 της υπ' αριθμ. 134423/8-12-1992 (ΦΕΚ Β' 11/1993) απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με την παρουσία των διαδίκων.
ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.
ΑΚΥΡΩΝΕΙ τις υπ' αριθμ.

ατομικές

ειδοποιήσεις της Δ.Ο.Υ. Αμπελοκήπων Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ το Ελληνικό Δημόσιο στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2023.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Θεσσαλονίκη στις 31 Οκτωβρίου 2023.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και θεωρήθηκε αυθημερόν

